

naredila. Pred Jesenicami se bo železnica vrnila zopet čez veliko cesto na levi breg Save, ktera se bo še le okoli 1200 sežnjev nad Hrušico premostila, in potem na desnem bregu proti Mojstrani, kjer bi bil kraj za postajo. Od tod se bo trasovalo še okoli $\frac{3}{4}$ milje na desnem bregu Save, potem pa na levem in še le v Logu blizu velikega savskega mosta bode zapustila železnica Savo in bo dospela na polje pri Kranjski gori, kjer bi se naredila štacija. Od Kranjske gore se bode vrnila proti pod Korenu, in dvakrat Savo premostivši bode šla pod Ratečami proti Stüekl, kjer bi se postaja lahko naredila. Od tod se bo držala brega nad Belopečjo, in hitro bo dospela skoz predor na ravnino pri Mar in se bo zvezala pri Trebižu s cesarjevič Rudolfovo železnico.

— „Pozor“, za 3 mesece pokopan v Zagrebu pod liberalno vlado gosp. barona Raucha, bode že te dni od smrti vstal na Dunaji.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Obravnave deputacije dunajske in ogerske se še zmirom občinstvu prekrivajo in le malo se zvé o teh. Dolgo jima ni šlo nič po volji. Ogri so tirjali preveč in Cislajtanci jim niso mogli vstreči. Na vse kraje so se spodtikale obravnave in sodilo se je, da ti ne boste napravili „glihenge“. Zdaj se pa po dunajskih časnikih zopet dvalistom gotovo ugodne beró. Deputacijema, ki niste mogli se „vglihati“, ste prišli vladi na pomoč, in zdaj bo pa po zagotovljenji dunajskih časnikov že hitreje razprava končana. In res kaže se že vspeh vladne pomoči. Ogri so voljni prevzeti 28⁰/₀, cislajtanska deputacija pa zdaj namesto prejšnjih 40⁰/₀ tirja le 32⁰/₀. Bo že, bo že! Cislajtanci se bodo že omečili, le prenašlo se ne vdati si mislijo Ogri, vsaj smo doslej vse dobili, kar smo tirjali, čakamo pa ložje ko oni! — Zarad državnega dolga se je zdaj ogersko ministerstvo z državnim ministerstvom porazumelo začasno, ker ogerska deputacija nima pravice spustiti se v to, koliko avstrijskega državnega dolga vzame vsaka stran na-se. — Govori se, da se za Cislajtanijo sestavi novo ministerstvo, predno se državni zbor zopet zbere, vendar se še ne vé, kdo se ima v to ministerstvo poklicati. Tudi se mnogo sliši, da se vlada misli pobotati s Čehi, katerih časopisi se trdno drže tega vodila: nočemo milosti, ampak pravico! — Bere se, da se vojaška granica odpravi, da bi se tako vsaj nekoliko ustreglo Hrvatoma, ki so tega že dolgo želeli. Sploh se zdaj mnogo govori o hrvaškem vprašanji. Vsi viši župani po telegrafu poklicani v Zagreb, kjer so se imeli z namestnikom bar. Rauch-om pomenkovati, kako bi se deželni zbor spet dal sklicati, so odsvetovali poklic zbora zato, ker se narodna opozicija še ni omečila. — Sliši se, da je kardinal Rauscher k francosko-avstrijski zvezi (?) veliko pripomogel. Čudno je, s kakoršno pravico se more drugi duhovščini prepovedovati, se potegovati za narodne pravice, če škofa Rauscher in Hynald zvonec nosita v veliki politiki. — V sredo 28. avgusta se je česka krona slovesno prepeljala v Prago iz Dunaja, kamor se je bila umaknila zarad lanske vojske. Iz Českega so bili prišli po-njo posebni, za to odločeni poslanci, med kterimi je bil vés česki deželni odbor, deželni najviši maršal. Ob šestih zvečer se jim je izročila krona in kar k nji spada. Neštevilna množica ljudi se je bila nabrala v cesarskem dvoru, od kodar je odpeljalo kronske dragocenosti šest krasnih belcev na severni kolodvor. Pred cesarskim dvorom in pred kolodvorom so Slovani pozdravljali krono sv. Venceslava krepko „slava“ kliče. Na kolodvoru je bila cesarska dvorana posebno okrašena, iz

ktere so krono odpeljali v dvornem vozu po železnici. Po Českem je narod krono navdušeno pozdravljaj na vseh postajah, kodar se je peljala. Ob pol devetih zjutraj se je pripeljala v Prago, kjer so jo s streljanjem slovesno sprejeli. Meščanska pehota z zastavo in godbo, velika množica plemenitašev in duhovščine jo je čakala na kolodvoru. Tu se je vzela krona iz krasno pozlačene skrinje, ter dela v posebno stekleno posodo na rdeči žametovi blazini. Narod je navdušeno klical „slava“, godbe so igrale, na Žižkovem hribu so doneli možnarji in tako se je vzdignil voz. Po vseh ulicah so v vrstah stali vojaki, poslanci iz dežele in mnogo narodnih družtev. Vse se je odkrivalo, koder se je peljala krona. Pred cerkvijo sv. Nikolaja je čakalo vse više plemstvo in belo oblečene deklice, kjer je krono prejel praški nadškof in kardinal Schwarzenberg z duhovstvom. V cerkvi se je položila na z damastom prepreženi oder. Potem je kardinal bral mašo, po kateri se je zapel „Te deum.“ Po božji službi se je krona slovesno prepeljala na kraljev grad na Hradšinu, kjer je na sv. Vida oltarji izpostavljena bila do šestih popoldne. Silna množica ljudi jo je hodila gledat, predno se je prenesla v sv. Venceslava kronski arhiv. Zvečer so bile veselice in svečanosti po vsi Pragi in vsi deželi. — Čudno je to, da so si uradniki upali na nekterih železničnih postajah narodu prepovedati slovesno pozdravljat česko krono, za katero je ves česki narod tako navdušen. — Vstaja v Bulgarii raste in tudi grški vpor ni zadušen, kakor trobijo vladni turški časniki po svetu, ampak še vedno raste, in vojska Omer paše čedalje bolj peša. — Med prusko in dansko vlado, ktere ste si bili pred malo časom zelo sovražne, je prijaznost čedalje večja. — Nemški časopisi so mnogo sanjali o vstaji Črnogorcev in o zaroti proti sedanjemu knezu Nikolu. Raztrosili so po svetu, da se hočejo s Srbi zediniti in svojega kneza odgnati. Al gotovo prekmalu za-nje se je pozvedilo, da ni nič resnice na tem. — Pruski časopisi se zelo hudijo nad Avstrijo in Francozko in žugajo, se z Rusijo zvezati, kakor bi že prepričani bili, da je Avstrija v zvezi s Francosko. Trudijo se tudi Laško na svojo stran spraviti, kar bodo brž ko ne lahko dosegli. — Pruski general Moltke z mnogo oficirji obiskuje na avstrijsko-pruski meji ležeče kraje, ker drugi strateške studije in mape delajo. Sploh pruski vojaki zdaj več govoré o vojski, ko pred shodom našega in francozkega cesarja v Šalzburgu. — Na Španjskem je zopet general Prim na čelu vstaje. Na vsih krajih se vzdiguje punt. Vojaki popuščajo svoje polke in vhaajo k vstajnikom, kteri so že kraljeve v eni bitvi v Aragonii nabili. Gotovega in natančnega se vendar ne more veliko vedeti, ker vlada pravi, da se nje vojaki hrabro in srečno z vstajniki bijejo in da vpor povsod omaguje.

Listnica vredništva. Gosp. J. Z. v Senož.: Pismo je prepozno došlo, zato se prične v prihodnjem listu Vaš članek tiskati, v katerem dobote tudi odgovor na 1. in 2. vprašanje, na 3. in 4. se bo odgovorilo pismeno. — Gosp. G. v Ljut: Prihodnjič.

Žitna cena

v Ljubljani 31. avgusta 1867.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 20. — banaške 5 fl. 78. — turšice 3 fl. 48 — soršice 3 fl. 80. — rži 3 fl. —. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 50. — ajde 3 fl. —. — ovsa 1 fl. 50.

Kursi na Dunaji 3. septembra.

5⁰/₀ metaliki 57 fl. 50 kr. Ažijo srebra 121 fl. 25 kr.
Narodno posojilo 66 fl. 50 kr. Cekini 5 fl. 89 kr.